

گروگانگیری یا ضعف اجرایی؟

وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

گرائی ظاهراً به بخشی جدانشدنی از زندگی مردم تبدیل شده و بازار را به هم ریخته است. قیمت‌ها از برنج و گوشت گرفته تا لبنیات و تخم‌مرغ تقریباً هر روز تغییر می‌کند و طبعاً مردم زیر فشار معیشت رنج می‌کشند و بدتر از آن ظاهراً دولت بنای حل این معضل را ندارد. با اینکه جلسات تنظیم بازار یکی پس از دیگری برگزار می‌شود، اما بیشتر شبیه جلساتی نمادین هستند چراکه مسئولان وعده می‌دهند و بر ساماندهی بازار تأکید می‌کنند اما در واقعیت چیزی تغییر نمی‌کند.

این وضعیت بغرنج نشان می‌دهد گرانی به مسئله‌ای عمیق‌تر و ساختاری تبدیل شده است که ریشه در تصمیم‌گیری‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و نحوه اجرای برنامه‌های اقتصادی دارد. وقتی قیمت‌ها با سرعتی بی‌سابقه بالا می‌روند و هیچ نشانه‌ای از کنترل و ثبات دیده نمی‌شود، طبیعی است که مردم اعتماد خود را نسبت به توانایی دولت در مدیریت اقتصاد از دست بدهند. بی‌اعتمادی به مسئولان و دستگاه‌های متولی، به‌ویژه وقتی به جلسات پشت درهای بسته و وعده‌های تکرار ی محدود می‌شود، به جامعه اضطراب بیشتری می‌دهد و وضعیت روانی و معیشتی خانواده‌ها را بحرانی‌تر می‌کند.

موضوع وقتی پیچیده‌تر می‌شود که حتی خود فعالان بازار و تولیدکنندگان هم نمی‌توانند پیش‌بینی دقیقی از آینده قیمت‌ها داشته باشند. این بالاتکلیفی باعث می‌شود کسب و کارها کمتر سرمایه‌گذاری کنند و تولید کاهش یابد که به نوعی دور باطلی است. تقدینگی شتاب‌زده، نوسانات نرخ ارز، محدودیت‌های صادرات و واردات و نهایتاً سیاست‌های انقباضی یا انبساطی که به درستی اجرا نمی‌شوند، همگی دست به دست هم داده‌اند تا این محیط ناامن اقتصادی شکل بگیرد. این محیط فقط تولید و عرضه را مختل نمی‌کند بلکه تأمین

نیازهای اساسی مردم را هم با چالش مواجه می‌سازد.

گرانی بر سفره مردم پیامدهایی عمیق‌تر و گسترده‌تر دارد و خانواده‌ها دچار تنگناهای مالی می‌شوند و مجبور هستند از سطح و کیفیت زندگی خود کوتاه بکاهند. این واقعیت در آمارهای مختلفی دیده می‌شود که نشان می‌دهد میزان مصرف کالای مصرفی و مواد غذایی به شدت افت کرده است. وقتی مردم برای رفع نیازهای اولیه‌شان هم باید دغدغه داشته باشند، طبعاً این موضوع بستری برای تشدید نارضایتی اجتماعی است.

نظام توزیع و عرضه کالاها در بسیاری از نقاط کشور دچار ضعف و ناکارآمدی است. تفاوت قیمت‌ها از شهری به شهر دیگر یا حتی در داخل یک شهر، گویای این واقعیت است که ساختارهای نظارتی و کنترلی به صورت مؤثر عمل نمی‌کنند و فضای دلالی و واسطه‌گری تعیین‌کننده بازار است، به طوری که کالاها به شکل مستقیم و به قیمت مناسب به دست مصرف‌کننده نمی‌رسد، بنابراین حتی اگر تولید کارآمد و منابع مناسب وجود داشته باشد که از قضا وجود دارد، بازار همچنان از تعادل خارج است.

نکته مهم دیگری که در این میان باید به آن توجه شود، نبود هماهنگی میان دستگاه‌های مختلف دولتی است. وقتی سیاست‌های پولی، مالی، تجاری و تولیدی در یک جهت هدایت نشوند و با همدیگر تعارض داشته باشند و بدتر از آن «تعارض منافع»های احتمالی برخی مسئولان وجود دارد، نمی‌توان انتظار داشت بازار به ثبات برسد، بنابراین این مردم هستند که هزینه این بی‌نظمی را چه به صورت رشد نرخ ارز و قیمت‌ها و چه به شکل کاهش قدرت خرید و رفاه خانوارها می‌پردازند. در چنین وضعی طبیعی است دولت به جای تمرکز بر اقدامات نمادین و جلسه گردانی‌های بی‌نتیجه، باید اقداماتی عملی و هماهنگ را کلید بزند.

در واقع، راه حل مشکل گرانی در این نیست که مرتباً جلسات برگزار یا وعده داده شود، بلکه باید به عمق مسئله پرداخت و ریشه‌های آن را شناخت. سیاست‌های اقتصاد کلان باید به گونه‌ای طراحی و اجرا شود که ثبات را به بازار بازگرداند و افشار کم‌رآمد و متوسط کم‌ترین آسیب را ببینند. این حمایت می‌تواند به شکل کنترل تورم از طریق مدیریت درست نقدینگی، حمایت از تولید داخلی، تسهیل صادرات کالاهای غیر نفتی و اصلاح نظام توزیع باشد.

همزمان با این اقدامات، باید سیاست‌های قیمتی منطقه‌ی و بازار محور اتخاذ شود. قیمت‌گذاری بدون پشتوانه اقتصادی و عملی، گرهی از کار نمی‌گشاید. دولتمردان نیک می‌دانند بی‌توجهی به بازسازی‌های ساختاری بازار از اقتصاد و جایگزینی آن با اقدامات نمایشی عملاً نتیجه‌ای جز افزایش نارضایتی عمومی و کاهش سرمایه اجتماعی نخواهد داشت. درست است اقتصاد کشورمان تاب‌آوری بالایی دارد، اما این ظرفیت هر چند بزرگ، حد و مرز دارد و با استمرار وضعیت موجود ممکن است تغییر رویه دهد. گذر از این مرحله دشوار نیازمند

مدیریت هوشمندانه با رویکردی جامع است که استقلال اقتصادی را

تقویت و در عین حال عدالت اجتماعی را رعایت کند.

گرانی حاصل مجموعه‌ای از مشکلات در سطح کلان و خرد است که با واکنش مناسب، آمادگی تغییرات ساختاری و هماهنگی میان بخش‌های مختلف کشور، امکان کنش‌ها و اصلاح آن وجود دارد. انتقادها و قدرت خریدشان به سرعت کاهش می‌یابد، وعده‌های تکراری برای معیشت مردم فکری عملی و ملموس کنند و مردم را از گرانی و دغدغه‌های دائمی نجات دهند، در غیر این صورت، استمرار این روند تنها به افت ظرفیت‌های اقتصادی و کاهش کیفیت زندگی شهروندان منتهی خواهد شد.

رئیس‌جمهور به‌عنوان عالی‌ترین مسئول اجرایی کشورمان نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در مقابله با گرانی و نابسامانی‌های بازار دارد. در شرایطی که مردم هر روز با افزایش بی‌رحمانه قیمت‌ها مواجهند و قدرت خریدشان به سرعت کاهش می‌یابد، اقداماتی مستقیم و مستقیم از سوی رئیس‌جمهور بیش از هر زمان دیگری ضروری به نظر می‌رسد و باید مسئولان را پای کار بیابورد تا به وظایف خود عمل کنند و ثابت شود دستگاه‌اجرایی عزم جدی برای حل مشکلات دارد و اجازه نمی‌دهد معیشت مردم گروگان بازی‌های سیاسی و منافع گروه‌های خاص شود.

انتظار بر این است که رئیس‌جمهور شخصاً وزرا و مسئولان دستگاه‌های مرتبط با بازار، تولید، واردات و توزیع کالاهای اساسی را پای کار بیابورد و با واکاوی دقیق دلایل گرانی، مسئولیت‌ها را مشخص و عملکرد آنها را زیر نظر بگیرد. تصمیم‌گیری‌های جدی و تخصیص منابع لازم باید با سرعت و دقت انجام شود، نه اینکه صرفاً در جلسات نمادین و حداقلی باقی بماند، همچنین این اقدام می‌تواند مانع از شکل‌گیری برداشت‌هایی شود که عقیده‌دارد برخی جریان‌های خاص، چینه اقتصادی رئیس‌جمهور باید این باشد که دولت اجازه نخواهد داد منافع مردم قربانی بازی‌های قدرت یا سودجویی‌های شخصی شود. این موضوع به‌ویژه در شرایط اقتصادی حساس و پیچیده کنونی، به احیای اعتماد عمومی و آرامش بازار کمک می‌کند.

خان کلام آنکه اگر رئیس‌جمهور نتواند نقش مستقیم و مقتدر

بود و اینا فاصله بین وعده‌ها واقعیت‌ها بزرگ‌تر می‌شود

و به جای راه‌حل به بحران‌ها بیشتر دامن زده خواهد شد، بنابراین

برای عبور از چالش‌های گرانی و بازگرداندن آرامش به زندگی مردم

اراده می‌خواهد.

کفت‌وگو
وحید عظیم‌نیا

مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و امور مشترکین شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور میزان هدررفت واقعی (نشت) آب در شبکه‌های توزیع و انشعابات آب شهری را بر اساس آخرین آمار جدول بالانس کشور، حدود ۱۵درصد از کل آب ورودی به سیستم آبرسانی اعلام کرد.

■ ■ ■

تنش‌های آبی یکی از پرسامدترین موضوعات این روزهای کشورمان است و در چنین شرایطی، مدیریت درست شبکه‌های توزیع آب شهری، از مهم‌ترین مسائل مدیریت شهری به شمار می‌رود و مسئله «هدررفت آب» را در کانون توجهات قرار می‌دهد چراکه «آب» با صرف هزینه‌های قابل توجهی تأمین، تصفیه و به شبکه تزریق می‌شود اما در مسیر رسیدن به مصرف‌کننده نهایی، بخشی از آن به دلایل مختلف از دست می‌رود. اینکه چه میزان آب وارد شده به شبکه‌های آبرسانی شهری، به دلیل نشتی و شکستگی‌های موجود در لوله‌ها و انشعابات هدر می‌رود، محل بحث است.

در همین راستا علی سیدزاده، مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و امور مشترکین شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور درباره اینکه میزان هدررفت آب در شبکه‌های توزیع شهری به دلیل نشتی و شکستگی لوله‌ها چقدر برآورد می‌شود و مهم‌ترین علت‌های فنی و مدیریتی این نوع هدررفت در کشور چیست؟ به «جوان» می‌گوید: میزان هدررفت واقعی (نشت) آب در شبکه‌های توزیع و انشعابات آب شهری بر اساس آخرین آمار جدول بالانس کشور حدود ۱۵درصد از کل آب ورودی به سیستم آبرسانی است. این هدررفت به دو صورت مرئی (سطحی) و نامرئی (مدفون) رخ می‌دهد و عمده آن در محل شکستگی‌ها و اتصالات انشعابات آب است.

به گفته وی، فشار پهر برداری زیاد، عمر بالا و فرسودگی شدید لوله‌ها، استفاده از لوله‌ها و مصالح بی‌کیفیت، اجرا نصح نصب استاندارد و شبکه‌و انشعابات آب، خسارت از سوی سایر شرکت‌های خدماتی و آب یا خاک خورنده، از مهم‌ترین علت‌نشت در شبکه‌های توزیع و انشعابات آب است.

بخشی از هدررفت آب مربوط به بخش مصرف‌های ثبت‌نشده و خطای کنتورها، به دلیل دقت پایین ابزارهای اندازه‌گیری است، با وجود این هنوز بخشی از شبکه‌ها به کنتورهای هوشمند مجهز نشده‌اند، سیدزاده در این باره تصریح می‌کند: هدررفت ظاهری آب ناشی از خطای کنتورهای مشترکین حدود ۸درصد از کل آب ورودی به سیستم آبرسانی را به خود اختصاص داده

است. خطای کنتورهای مشترکین به هدررفت فیزیکی آب منجر نمی‌شود بلکه بخشی از درآمد شرکت‌های آب و فاضلاب به واسطه آن از دست می‌رود، بنابراین این هدررفت جزو هدررفت فیزیکی آب محسوب نمی‌شود و جزو هدررفت ظاهری آب محسوب می‌شود. وی می‌افزاید: نصب کنتورها (چه هوشمند و چه غیرهوشمند) به تدقیق داده‌های تولید و مصرف آب و نیز کنترل و مدیریت مصرف ناخواسته و نشتی‌ها کمک قابل توجهی می‌کند. نصب کنتورهای هوشمند از جهت ثبت مستمر داده‌های تولید یا مصرف آب و ارسال این داده‌ها به سرور شرکت‌های آب و فاضلاب نقش شایانی در شناسایی سریع مصرف‌ناخواسته و نشت‌های آب دارد، مشروط به اینکه اصل هزینه اثربخشی در استفاده از این کنتورها رعایت شود.

مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و امور مشترکین شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور در خصوص اینکه افت فشار در شبکه چگونه بر افزایش هدررفت

کفت‌وگو
وحید عظیم‌نیا

مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و امور مشترکین شرکت مهندسی آب و فاضلاب در گفت‌وگو با «جوان»:

هدررفت آب در شبکه‌های توزیع و انشعابات حدود ۱۵درصد است

خطای کنتورهای مشترکین به هدررفت فیزیکی آب منجر نمی‌شود بلکه بخشی از درآمد شرکت‌های آب و فاضلاب به واسطه آن از دست می‌رود، بنابراین این هدررفت جزو هدررفت فیزیکی آب محسوب نمی‌شود و جزو هدررفت ظاهری آب محسوب می‌شود

نشده است؟ تصریح می‌کند: بخش اعظم مصارف آب شرب به مصرف شرب و بهداشت می‌رسد و تنها بخش بسیار کوچکی از آن صرف مصارف غیر شرب از جمله آب مصرفی صنایع و فضای سبز می‌شود. در سال‌های اخیر با وضع قوانین بازدارنده تخصیص جدید آب شرب به مصارف فضای سبز و صنعت ممنوع و همچنین قوانین جدیدی به منظور باز تخصیص و جایگزینی آب مصرفی فضای سبز و صنایع با آب‌های نامتعارف (مثل پساب فاضلاب) وضع شده است.

وی مهم‌ترین چالش‌ها برای جایگزینی مصارف غیرشرب با آب‌های نامتعارف (پساب) را دو بخش دسته‌بندی می‌کند: ۱. نبود تصفیه‌خانه‌های فاضلاب و منابع آب نامتعارف در نزدیکی مراکز صنعتی و فضاهای سبز شهری و ۲. نبود زیرساخت تأسیساتی یا کمبود منابع مالی به منظور انتقال و تصفیه آب نامتعارف برای مصارف.

این مقام مسئول در خصوص اینکه در مدیریت شبکه‌های آب، نبود نقشه‌برداری دقیق و سامانه‌های پایش هوشمند چه‌سهمی در هدررفت از مبدأ تا مقصد دارد؟ تأکید می‌کند: چنانچه شناسایی کلی هدررفت سیستم آبرسانی مدنظر باشد کنتور گذاری و اندازه‌گیری حجم آب در مبدأ (منبع تأمین آب) و مقصد (محل مصرف) کفایت می‌کنند، اما چنانچه بخواهیم مؤلفه‌های مختلف هدررفت واقعی و ظاهری را تعیین و کنترل کنیم، استفاده از کنتور هوشمند و در سطحی بالاتر استفاده از شبکه توزیع هوشمند بسیار مؤثر خواهد بود که در این مورد نیز باید تأمین اصل هزینه‌اتر بخشی رعایت شود. در اغلب موارد مشکلات تأمین منابع مالی مورد نیاز طرح هوشمندسازی را با چالش مواجه می‌سازد.

فشاری انجام می‌شود. مقصود از این پهنه‌بندی این است که بدون ایجاد استرس به تأسیسات در عین مدیریت حوادث و نشت، حداقل فشار و دبی عادلانه مورد نیاز مشترکین تأمین شود، بنابراین مدیریت فشار لزوماً کاهش فشار نیست بلکه توزیع عادلانه فشار است. مدیریت فشار در مناطق جغرافیایی با اختلاف ارتفاع زیاد به کنترل نشت و حوادث منجر می‌شود، این در حالی است که کنترل فشار در مناطق مسطح بیشتر مشکلات مصرف یا قطعی آب را به دنبال دارد. این مشکلات برای مشترکینی که در مناطق مرتفع ساکن هستند به علت اختلاف ارتفاع کمتر نسبت به تراز آب در مخزن شهر بیشتر است.

سیدزاده در ادامه به میزان مصرف آب شرب برای مصارف غیرشرب (مثل آبیاری فضای سبز یا کاربری‌های صنعتی) و اینکه چه مقدار از هدررفت منابع سالم را شامل می‌شود، اشاره و درباره اینکه چرا جایگزینی پساب تصفیه‌شده هنوز به‌طور کامل اجرا

معاون اول رئیس‌جمهور باز هم بر کنترل قیمت کالاهای اساسی تأکید کرد

جلسات «تنظیم بازار» تنظیم است اما بازار نه!

کشور از سال ۱۳۸۶، حتی کالاهای تولید داخل مانند حبوبات، قند، شکر، لبنیات، فولاد، سیمان، محصولات پتروشیمی، خودرو، لوازم خانگی و مسکن نیز با مبنای نرخ ارز جهانی قیمت‌گذاری می‌شوند، در حالی که درآمد مردم ریالی است و هزینه‌ها دلاری، همین امر موجب شد است بخش بیشتری از جامعه زیر خط فقر قرار گیرد.

■ **بازار نا تنظیم**

کالاهای اساسی که ارز ترجیحی دریافت می‌کنند، از تورم بیشتری نسبت به سایر اقلام برخوردار بوده‌اند که بیانگر ضعف جدی در سیستم تنظیم بازار است. علام‌الدین ازوجی، رئیس امور اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه در نشست چالش‌ها و چشم‌انداز اقتصاد ایران و سیاست‌های ارزی بی‌اعلام این خبر گفت: یکی از عوامل اصلی تابلطم بازار ارز، سفته‌بازی و ناهماهنگی سیاست‌های اقتصادی است. وقتی منابع ارزی محدود می‌شود، دستگاه‌های مصرف‌کننده ارز در کشور محدود نمی‌شوند که این امر به تشدید نوسانات منجر می‌شود.

وی با تأکید بر لزوم پیوند بیشتر سیاست پولی با اقتصاد جهانی تصریح کرد: «آمارها نشان می‌دهد کالاهای اساسی که ارز ترجیحی دریافت می‌کنند، با تورم بالاتری نسبت به سایر اقلاها مواجهند. این موضوع ضف تنظیم بازار را نشان می‌دهد و ربط چنانی به سیاست‌های ارزی با نهاد متولی نرخ ارز ندارد.

■ **حقوق کارگران متناسب با تورم نیست**

علیرضا زندیان، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با ابراز نگرانی از روند صعودی قیمت کالاهای اساسی گفت: متأسفانه امروز شاهد افزایش قیمت بسیاری از اقلام ضروری هستیم و دلیل اصلی آن نبودنظارت دقیق و هماهنگ در بخش‌های مختلف بازار است، حتی در یک شهر، قیمت یک محصول می‌تواند از محله‌ای به محله دیگر تفاوت چشمگیر داشته باشد و این مسئله به‌هیچ‌وجه قابل قبول نیست.

وی با اشاره به نوسانات اقتصادی و رشد قیمت دلار و طلا افزود: فارغ از دلایل پشت پرده این نوسانات ارزی، آنچه مسلم است اینکه ضربه اصلی این شرایط به طبقه پایین جامعه وارد می‌شود، به‌ویژه کارگران و کارمندانی که منابع درآمدی محدودی دارند. در حالی که حقوق کارگران تنها یک بار در سال و آن هم کمتر از نرخ تورم افزایش می‌یابد، قیمت کالاهای اساسی در طول سال چند مرتبه گران می‌شود. اگر روزتخانه‌های مسئول و نهادهای نظارتی برنامه جدی و شفاف برای کنترل قیمت‌ها و حذف واسطه‌گرهای غیرضروری نداشته باشند، فشار بر معیشت مردم افزایش می‌یابد.

محمد مهدی علی‌نژاد، مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و امور مشترکین شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور

■ **شتاب گرانی کالاهای اساسی**

حسین صمصامی، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی هم نسبت به پیامدهای سیاست‌های ارزی و بودجه‌ای دولت هشدار داد و تأکید کرد که واردات گوشت بازار از محصول پروتئینی با تنش مستقیماً به افزایش قیمت‌ها و فشار بیشتر بر زندگی مردم منجر خواهد شد.

وی در واکنش به گرانی مرغ و کالاهای اساسی نوشت:

طی ماه‌های اخیر قیمت کالاهای اساسی با شتاب

بیشتری رو به افزایش گذاشته است. همان‌طور که در

گزارش رصد بودجه دی‌ماه ۱۴۰۳ پیش‌بینی شده بود،

با اجرای بند «خ» تبصره ۲ قانون بودجه ۱۴۰۴ و در

نتیجه کاهش ۳میلیارد دلاری ارز ۲۸هزار و ۵۰۰تومانی

اختصاص یافته به واردات تجهیزات دارویی و کالاهای

اساسی، افزایش قیمت‌ها اجتناب‌ناپذیر شد.

صمصامی افزود: در هفته‌های گذشته تصمیماتی

از سوی سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی

برای جایگزینی نرخ تر کیبسی (ترکیب ارز ترجیحی

۲۸هزار و ۵۰۰تومانی و نرخ تجاری ۷۰هزار تومانی)

در واردات برخی کالاهای اتخاذ شد، اما با بالا رفتن

شدید قیمت نهاده‌ها و واکنش منفی بازار، دولت از این

سیاست عقب‌نشینی و اعلام کرد تأمین ارز نهاده‌های

دامی همچنان با نرخ ۲۸هزار و ۵۰۰ تومان صورت

خواهد گرفت.

■ **درآمد ریالی و هزینه دلاری**

کارشناسان هشدار می‌دهند تأثیر نرخ ۷۰هزار تومانی صرفاً به کالاهای وارداتی محدود نمی‌شود، به دلیل ساختار غلط اقتصادی و دلاریزه شدن اقتصاد

از حدود ۲۳۹هزار تومان به حدود ۲۵۰هزار تومان رسیده است، همچنین یک بسته خامه ۱۰۰ گرمی از ۳۳هزار تومان به ۳۵هزار تومان افزایش یافته، البته این افزایش برند به برند و شهر به شهر متفاوت است. رصد بازار نشان می‌دهد قیمت گوشت قرمز نیز روند افزایشی داشته و هر کیلوگرم گوشت گوساله با مبلغ ۸۷۰۰ تا ۹۵۰هزار تومان به فروش می‌رسد، همچنین هر بسته تخم‌مرغ ۲۰عددی هم که با بسته‌بندی فروشگاه‌ای که ۱۲۷هزار تومان قیمت‌گذاری شده بود به ۱۴۷هزار تومان افزایش یافته و هر بسته ۲۰ عددی نیز با مبلغ ۱۷۵هزار تومان به فروش رسیده است.

■ **ان تصمیمات ارزی و بودجه‌ای تا کنونی روند واردات**

دبیر انجمن واردکنندگان برنج معضل اصلی بازار برنج قابل توجهی از ثبت سفارش‌ها همچنان پشت سد تخصیص ارز معطل مانده‌اند. به دنبال این مسئله، فروشندگان خارجی در هند و پاکستان نیز به دلیل معوقات ارزی، رغبت چندان به ارسال محموله جدید ندارند و حتی از اداسازی اسناد بارهای قبلی را با تأخیر انجام می‌دهند، همچنین عدم اعلام نرخ مصوب فرآورده‌های لبنی نیز به عاملی برای افزایش سلیقه‌ای قیمت‌ها تبدیل شده است. به‌طور معمول هر ساله بعد از افزایش قیمت شیر خام، قیمت مصوب فرآورده‌های لبنی نیز افزایش می‌یابد تا هزینه‌های سربار تولید را پوشش دهد، اما در سال جاری بر خلاف این رویه نرخ مصوب فرآورده‌های لبنی اعلام نشد و صنایع لبنی نیز به‌صورت خودسرانه و سلیقه‌ای اقدام به افزایش قیمت محصولات خود کردند.

■ **افزایش غیر قانونی قیمت لبنیات**

رئیس اتحادیه فرآورده‌های لبنی عدم‌اعلام نرخ مصوب لبنیات از سوی وزارت جهاد کشاورزی در سال جاری را باعث نرخ‌گذاری سلیقه‌ای محصولات لبنی اعلام کرد. علی احسان طفری به تسنیم گفت: قیمت لبنیات در بازار افزایش داشته است اما باید توجه داشت که این نرخ‌ها غیر قانونی است، چون با وجود افزایش هزینه‌های تولید مصوبه برای تغییر قیمت محصولات خود نداریم و واحدهای لبنی هم خودسرانه

افزایش قیمت برای خود منظور کرده‌اند.

یزدیان با بیان اینکه وضعیت فعلی سامانه بازار گاه و

تهنات وزارت جهاد کشاورزی مطلوب نیست، تصریح

کرد: وزارت جهاد کشاورزی باید اقدامات جدی‌تری در

این زمینه انجام دهد و بانک مرکزی و وزارت اقتصاد

نیز در تأمین ارز همکاری لازم را داشته باشند.